

MOTIONER OCH FÖRSLAG

ÅRSMÖTESHANDLINGAR
HALMSTAD 2016

ÅRSMÖTET FÖRESLÅS JOBBA I TRE PÅVERKANSTORG ENLIGT FÖLJANDE INDELNING:

PÅVERKANSTORG 1: Lördag 11.00 - 12.00

- 1.1 Förslag från styrelsen om den långsiktiga riktningen (se separat årsmöteshandling)
 - a. Förslaget i sin helhet
 - b. Internationella rörelsen
 - c. Prioriteringar
 - d. Påverkan och synlighet
 - e. Medlemsdemokrati och aktivism
 - f. Mångfald
 - g. Mobilisering

PÅVERKANSTORG 2: Lördag 14.00 - 15.15

- 2.1 Motion: Att lyfta HBTQ-perspektivet i svenska Amnesty 3
- 2.2 Motion: Att kampanjutbildningen inför de svenska Pride-festivalerna blir ett återkommande årligt inslag 5
- 2.3 Motion: Representativ demokrati 6
- 2.4 Motion: Påverkanstorg som alternativ till beredningsgrupper 9
- 2.5 Motion: Att öka den lokala aktivismen genom starkare distrikt 11
- 2.6 Motion: Benämning av distriktsombud och gruppsekreterare 13
- 2.7 Förslag från styrelsen gällande kostnadsersättning till sektionstyrelsen 14

PÅVERKANSTORG 3: Lördag 16.50 - 18.00

- 3.1 Motion: Arbeta för att riva upp rådsmötesbeslutet om sexarbetspolicyn..... 16
 - 3.2 Motion: Arbeta för att internationella Amnesty ändrar beslutet om prostitution och slutar verka för det 16
 - 3.3 Förslag från styrelsen gällande att bidra till att skapa bättre strukturer och system för hanteringen av kontroversiella förslag inom den internationella rörelsen 18
 - 3.4 Motion: Fastställandet av prioriteringar 19
 - 3.5 Motion: Arbetet med Nordkorea, DPRK 23
 - 3.6 Motion för ökat strukturerat samarbete för förändring av maktstrukturer och gemensam påverkan för fred i bred bemärkelse inkluderande värdighet, respekt, demokrati, mänskliga rättigheter, frihet från fysiskt, psykiskt, kulturellt eller ekonomiskt våld 25
 - 3.7 Motion om att aktivt arbeta mot vissa former av avrättningsmetoder vid dödsstraff 28
 - 3.8 Förslag från styrelsen gällande medlemsavgiftens storlek 2017 29
 - 3.9 Förslag från styrelsen gällande stadgeändring om att ledamöter i sektionstyrelsen måste vara medlemmar i Amnesty 29
 - 3.10 Förslag från styrelsen om stadgeändring om antal årsmötesordförande 30
- Sent inkommen motion:** Om att arbeta med Argentina 30

PÅVERKANSTORG 1 - Lördag 11.00 - 12.00

1.1 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN GÄLLANDE EN LÅNGSIKTIG RIKTNING FÖR DEN SVENSKA SEKTIONEN

Det här förslaget presenteras i en separat årsmöteshandling.

PÅVERKANSTORG 2 - Lördag 14.00 - 15.15

2.1 MOTION: ATT LYFTA HBTQ-PERSPEKTIVET I SVENSKA AMNESTY

HBTQ står för Homosexuella, Bisexuella, Transpersoner och Queer. I många länder runt om i världen äventyras HBTQ-personers rättigheter genom kränkningar, misshandel och i flera fall död. I svenska Amnesty hittas HBTQ-rättigheter under fliken "Diskriminering", vilket så klart är bra, men det kan inte stanna där. Att ha ett HBTQ-perspektiv är absolut aktuellt även när det gäller exempelvis flyktingfrågor, kvinnors rättigheter, dödsstraff, tortyr etc.

Beskrivning av ärendet

Vi i Göteborgs HBTQ-grupp har många gånger upplevt att HBTQ-rättigheter exkluderas från arbetet för mänskliga rättigheter, då ett tydligt perspektiv ofta saknas i svenska Amnestys kampanjer. Även om Min kropp, mina rättigheter tar upp HBTQ så finns det utrymme för förbättring. Informationen är väldigt begränsad då störst tyngd i kampanjen när det gäller HBTQ ligger på rätten att gifta sig med den man vill. Att till exempel inte nämna transpersoner under rätten till sin kropp ser vi som problematiskt.

Vi vill se ett utökat engagemang och solidaritet från den svenska sektionen gällande HBTQ-frågor. Vi ser svårigheten i att som HBTQ-person öppet samarbeta med Amnesty i länder där detta innebär fara för livet, men även om det inte finns ett specifikt fall så finns det HBTQ-aktivister över hela världen, även i de mest fientliga samhällen.

Vi föreslår årsmötet besluta

att svenska Amnesty alltid applicerar ett HBTQ-perspektiv på de kampanjer där så är relevant;

att svenska sektionen arbetar aktivt för att internationella sekretariatet ska lägga mer fokus på HBTQ;

att svenska sektionen i större utsträckning prioriterar enskilda fall med HBTQ-fokus.

/Amnesty Göteborgs HBTQ-grupp

STYRELSENS YTTRANDE

Amnestys/svenska Amnestys arbete till dags dato

Svenska sektionen väljer numera att använda begreppet HBTQI där "I" står för Intersexualitet, det vill säga "person med ett medfött tillstånd i vilket könskromosomerna, könskörtlarna (testiklar eller äggstockar) eller könsorganens utveckling är atypisk." (RFSL - Riksförbundet för sexuellt likaberättigande) Vissa anser att "I" bör inkluderas i transsexualismen, andra anser att det bör vara separat.

I internationella sekretariatets kommunikation kring dessa frågor används numer i princip alltid paraplybegreppet LGBTI. Svenska sektionen vill använda motsvarande begrepp på svenska men tolkar inte innebörden av LGBTI som att det enbart motsvarar HBTI. Eftersom Q:et är vedertaget i en svensk kontext väljer vi att ha kvar det också.

Årsmötet 2015 behandlade och avlog en motion med snarlikt innehåll som i denna motion.

I augusti 2015 antogs Amnesty strategiska mål som styr vår verksamhet fram till 2019. Mål två har fokus på att arbeta för en värld där alla kan åtnjuta sina rättigheter utan diskriminering. I den "theory of change"* som beskriver hur vi ska uppnå detta mål nämns HBTQI-personers rättigheter specifikt.

Transpersoners rättigheter nämns i bastexterna till kampanjen Min kropp, mina rättigheter men det har inte funnits något uttalat HBTQI-fokus i materialet. Svenska sektionen valde därför att själva lyfta in det perspektivet i kampanjen.

Sommaren 2015 lyftes det grekiska fallet med Kostas och hans partner fram "Misshandlade för kärleks skull". Fallet lyftes av grupper, på kampanjsidan amnesty.se/minkropp och var månadens aktion både juli och augusti. Fallet är fortfarande aktuellt.

Perspektivet finns också med i den rapport som vårens kampanj om Tunisien bygger på och ett av de fall som lyfts i materialet till grupper och på webbplatsen rör en HBTQI-person ("Sharky").

Idag finns det fem aktionsfall med fokus på HBTQI-personers rättigheter i Amnestys internationella databas. Fyra av dem är aktiva. I Sverige arbetar en grupp med alla fyra fallen och två grupper med ett av fallen.

Amnestys planer framöver

Under våren 2016 kommer en ny sakkunnig att anställas på sekretariatet, med fokus på bland annat HBTQI. Det kommer att bidra till större kunskap och möjliggör ett tydligare intersektionellt** perspektiv inom verksamhet och kampanjer.

Internationella sekretariatet har under våren tagit fram en strategi som kallas "Global strategy for Amnesty International's work for individuals and communities at risk 2016-2019". Strategin har som syfte att säkerställa att Amnestys arbete för och med individer är i linje med prioriteringarna inom de strategiska målen, där HBTQI finns med som ett fokusområde. Det bör innebära ett tydligare fokus på HBTQI-rättigheter och vi kommer att arbeta aktivt för att så blir fallet.

I sommar kommer Amnesty Sverige att storsatsa på HBTQI-området i samband med att värva fler medlemmar och få organisationen att växa. Vi hoppas kunna presentera ett nytt individfall – en transperson från Finland där steriliseringskrav vid könskorrigering fortfarande är aktuellt. Dessutom kommer vi att fortsätta stötta "Prides at risk" om internationella sekretariatet efterfrågar detta.

Konsekvensanalys

Eftersom beslut om de strategiska målen redan är fattade och de styr Amnestys verksamhet fram till 2019 är det svårt att i nuläget se hur svenska sektionen ytterligare skulle kunna få det internationella sekretariatet att prioritera HBTQI-personers rättigheter.

Svenska Amnesty kan anlägga ett HBTQI-perspektiv i de kampanjer där det är möjligt, men det är svårt att göra det i samtliga kampanjer om inte internationella sekretariatet gör det i sitt material.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Styrelsen har inga ytterligare kommentarer.

* Till de strategiska målen finns tolv så kallade "theories of change", vilka utarbetas och bestäms av det internationella sekretariatet. "Theories of change" är analyser av olika områden inom de mänskliga rättigheterna som beskriver hur målen ska uppnås och som ska hjälpa det internationella sekretariatet att tillämpa de strategiska målen i praktiken.

** Ett intersektionellt perspektiv ställer frågor om hur makt och ojämlikhet vävs in i uppfattningen om identitetskategorier som kön/genus, sexualitet, ålder, klass, funktionalitet och etnicitet. Genom att hävda att det finns flera maktordningar som är beroende av varandra öppnar ett intersektionellt perspektiv för att upplösa gränser mellan olika sociala kategorier för att rikta uppmärksamheten på hur de samverkar. Det är ett perspektiv som strävar efter att synliggöra hur olika maktordningar är sammanflätade på olika nivåer, såsom det politiska, det representationella och/eller det strukturella.

2.2 MOTION: ATT KAMPANJUTBILDNINGEN INFÖR DE SVENSKA PRIDE-FESTIVALERNA BLIR ETT ÅTERKOMMANDE ÅRLIGT INSLAG

Bakgrund

HBTQ står för Homosexuella, Bisexuella, Transpersoner och Queer. I många länder runt om i världen äventyras HBTQ-personers rättigheter genom kränkningar, misshandel och i flera fall död. Vi välkomnar att Amnesty i Sverige inför sommaren 2016 håller en kampanjutbildning i HBTQ-rättigheter.

Beskrivning av ärendet

Ett sätt att öka kompetens och fokus på HBTQ-rättigheter är genom utbildning. En återkommande kampanjutbildning inför de svenska Pride-festivalerna skulle kunna leda till att fler grupper väljer att engagera sig och arbeta med frågorna. Dessutom skulle kunskapen kunna lyfta många gruppers arbete, oberoende av huvudfokus.

Vi föreslår årsmötet besluta

att den nationella kampanjutbildningen inför sommarens Pride-festivaler blir ett återkommande årligt inslag i Amnesty Sverige.

/Amnesty Göteborgs HBTQ-grupp

STYRELSENS YTTRANDE

Amnesty/svenska Amnestys arbete till dags dato

De senaste åren har antalet grupper som agerar på någon av de många HBTQI-festivaler som finns i Sverige ökat. Sommaren 2015 fanns vi närvarande vid elva tillfällen jämfört med nio tillfällen året innan och sju tillfällen år 2013. Ökningen har skett utan särskilt mycket mobilisering från sekretariatets håll. Dock har sekretariatet tillhandahållit aktuellt material och en lathund. Fem seminarier arrangerades av aktivister på Pride i Stockholm och West Pride i Göteborg förra året.

Inför sommaren 2015 togs ett regnbågsarmband fram med budskapet "Human Rights Are My Pride", vilket grupperna kunde sälja. Då betalning gjordes per sms eller swish samlades samtidigt nya kontaktuppgifter in, som gör det möjligt för Amnesty att fortsätta bedriva påverkans- och insamlingsarbete.

Amnestys planer framöver

Inför HBTQI-sommaren 2016 gör svenska sektionen en större satsning på att växa i antal medlemmar, och gör detta med fokus på just HBTQI. I samband med att lyfta HBTQI-frågor samlar vi in kontaktuppgifter till människor som är intresserade av HBTQI och mänskliga rättigheter. En tvådagarsutbildning genomfördes i samband med detta i mitten av april.

Möjligheten för aktivister att på eget initiativ fördjupa sina kunskaper inom ett ämne för att sedan kunna vidareutbilda andra aktivister lokalt och med ekonomiskt och sakkunnigt stöd från sekretariatet finns också, såväl inom HBTQI som inom andra områden.

Konsekvensanalys

Vi kommer under det kommande året att lansera två globala kampanjer och det är i dagsläget ännu inte klart vad som kommer att vara vårt kampanjfokus under 2017. När vi avgör vilka utbildningar som ska genomföras i samband med våra kampanjer behöver vi ta hänsyn till helheten, vilket kan vara svårt om årsmötet beslutar om en specifik kampanjutbildning.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Vi instämmer med motionären om vikten av stöd till aktivisterna inför arbetet under Pridefestivalerna. Vi vill dock ge sekretariatet möjlighet att i detalj planera och genomföra de utbildningar och andra insatser som behövs, vi ser det som en alltför operativ fråga för att årsmötet ska besluta om den.

2.3 MOTION: REPRESENTATIV DEMOKRATI

Vid årsmötet i Växjö 1998 togs beslut om att tillsätta en demokratiutredningsgrupp. Den kom att kallas DUG och lämnade sin rapport till årsmötet i Visby 2001. Där redovisades fördelar och nackdelar med gällande direktdemokrati, där alla sektionens medlemmar har rätt att delta och rösta på årsmötet, och någon form av representativ demokrati, där alla medlemmar kunde delta och tala vid årsmötet, men endast valda representanter för grupper och distrikt hade rösträtt. Utredningen förordade det senare alternativet. Årsmötet röstade dock mot förslaget.

I rapporten från DUG redovisades det att antalet deltagare vid årsmötena stadigt minskade. Under de senaste tio åren hade de då i genomsnitt varit omkring 360. Det innebar att omkring 0,5 procent av medlemmarna utnyttjade sin rösträtt. Sedan dess har antalet medlemmar ökat kraftigt och antalet årsmötesdeltagare fortsatt att minska. Svenska Amnesty har under senare år haft årsmöten där omkring 0,15 procent av medlemmarna har deltagit. För en medlemsstyrd demokratisk organisation kan det knappast anses vara tillfredsställande.

Vid årsmötet i Umeå 2015 gjordes ett försök att förbättra läget genom att öppna för omröstning via dator. Det blev inte särskilt framgångsrikt. Det är därför hög tid att än en gång pröva förslaget från DUG 2001 för att få en vitalisering av sektionens interndemokrati. Med uppdatering av årtalen och vissa mindre justeringar ser förslaget nu ut så här:

- Från och med årsmötet 2017 tillämpar svenska sektionen ett demokratiskt system som bygger på ombudsmannaskap i likhet med systemet vid den internationella rörelsens rådsmöten.
- Varje medlem i sektionen har rätt att delta i årsmötet med förslags- och yttranderätt.
- Varje distrikt i sektionen har rätt att delta i årsmötet med röstberättigade ombud enligt följande:
upp till 10.000 medlemmar – 3 röstberättigade ombud

- 10.001-15.000 medlemmar – 4 röstberättigade ombud
- 15.001-20.000 medlemmar – 5 röstberättigade ombud
- Över 20.001 medlemmar – 6 röstberättigade ombud
- Varje i sektionen permanent och registrerad grupp – arbetsgrupper, ungdomsgrupper, samordningar, specialgrupper, aktionsgrupper etc. – har rätt att delta i årsmötet med ett röstberättigat ombud.
- Tillfälliga grupper, projektgrupper och nätverk tilldelas inga röster eftersom de i de allra flesta fall består av personer som även är medlemmar i permanenta grupper.
- Det åligger varje enskild grupp att tillse att gruppen är registrerad i sektionen.
- Grupperna och distrikten har ett ekonomiskt ansvar att täcka kostnader för sina ombuds deltagande i årsmötet – inklusive resor och logi. Grupper som inte har möjlighet att bära dessa kostnader skall i första hand ges ekonomiskt stöd från distriktet. Om gruppen inte tillhör något distrikt eller om distriktet saknar tillräckliga resurser, ska kostnaderna bäras av sektionen.

Vi föreslår årsmötet besluta

att sektionen från och med årsmötet 2017 inrättar ett demokratiskt system som bygger på representation enligt följande;

- Från och med årsmötet 2017 tillämpar svenska sektionen ett demokratiskt system som bygger på ombudsmannaskap i likhet med systemet vid den internationella rörelsens rådsmöten.
- Varje medlem i sektionen har rätt att delta i årsmötet med förslags- och yttranderätt.
- Varje distrikt i sektionen har rätt att delta i årsmötet med röstberättigade ombud enligt följande:
upp till 10.000 medlemmar – 3 röstberättigade ombud
10.001-15.000 medlemmar – 4 röstberättigade ombud
15.001-20.000 medlemmar – 5 röstberättigade ombud
Över 20.001 medlemmar – 6 röstberättigade ombud
- Varje i sektionen permanent och registrerad grupp – arbetsgrupper, ungdomsgrupper, samordningar, specialgrupper, aktionsgrupper etc. – har rätt att delta i årsmötet med ett röstberättigat ombud.
- Tillfälliga grupper, projektgrupper och nätverk tilldelas inga röster eftersom de i de allra flesta fall består av personer som även är medlemmar i permanenta grupper.
- Det åligger varje enskild grupp att tillse att gruppen är registrerad i sektionen.
- Grupperna och distrikten har ett ekonomiskt ansvar att täcka kostnader för sina ombuds deltagande i årsmötet – inklusive resor och logi. Grupper som inte har möjlighet att bära dessa kostnader skall i första hand ges ekonomiskt stöd från distriktet. Om gruppen inte tillhör något distrikt eller om distriktet saknar tillräckliga resurser, ska kostnaderna bäras av sektionen.

att styrelsen uppdras att slutföra arbetet med att se över sektionens strukturer och deras roller i sektionen – distrikt, samordningsgrupper etc. – så att alla eventuella ojämnheter eller oklarheter är utredda i god tid innan det nya systemet tas i bruk;

att styrelsen uppdras att i alla nödvändiga delar justera sektionens stadgar så att de återspeglar beslutet och dess innebörd;

att årsmötet 2017 ges utrymme att fatta beslut om stadgarnas slutgiltiga utformning;

att ge styrelsen uppdrag att tillse att det nya systemet utvärderas efter årsmötet 2018 och att årsmötet 2019 fattar beslut om huruvida sektionen därefter skall fortsätta att verka genom representativ demokrati.

/Grupp 168, Laholm

STYRELSENS YTTRANDE

Amnestys/svenska Amnestys arbete till dags dato

Frågan om att ersätta sektionens direktdemokratiska modell med en representativ modell har diskuterats vid flera tillfällen under årens lopp. Den har även utretts av flera utredningsgrupper och av styrelsen, som en del i en större diskussion om att stärka medlemsdemokratin. Vid den senaste demokratiutredningen 2012 rekommenderar uppdragsgruppen att frågan om representativ demokrati diskuteras vidare, men framhåller också att sektionens strukturer inte är tillräckligt starka för att kunna genomföra det i dagsläget. Styrelsen ansåg också att en fortsatt diskussion om representativ demokrati måste föregås av en utredning av organisationens strukturer, inte minst distriktens roll och uppdrag. En sådan översyn kommer att inledas hösten 2016.

Amnestys planer framöver

I november 2014 beslutade styrelsen att påbörja ett arbete med att se över sektionens modell för medlemsdemokrati och i januari 2015 beslutades det att se över våra organisatoriska mellanformer, såsom distriktet. Styrelsen har därefter beslutat att sammanföra dessa översyner i en och samma process med syfte att förstärka den svenska sektionens medlemsdemokrati. I samband med detta valde styrelsen även att senarelägga processen för att invänta utkomsten av den pågående översynen av den internationella styrmodellen, den så kallade Governance Reform-processen.

Den svenska översynen kommer att inledas under hösten 2016. Det troliga är att ett eventuellt förslag till förändrad styrmodell i svenska sektionen läggs fram till årsmötet 2018.

Konsekvensanalys

Idag är de organisatoriska strukturerna ibland otydliga och på vissa ställen fungerar inte distriktet alls. Detta skulle göra det svårt att införa representativ demokrati utan att först utreda och förmodligen göra flera förändringar av distriktens roll. Sektionen behöver bland annat ta ställning till hur antal medlemmar i distriktet räknas, hur enskilda medlemmar som inte är knutna till ett distrikt ska ges rösträtt och hur vi ska hantera att vissa distrikt kan ha få antal medlemmar men ändå vara tongivande och ha högre grad av engagemang bland sina medlemmar än distrikt med fler medlemmar.

Eftersom förslaget kräver stadgeändring kan förändringen genomföras tidigast 2018, eftersom årsmötet kan fatta beslut om stadgeändringen tidigast 2017.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Styrelsen ser liksom motionären ett behov av att se över och vitalisera vår medlemsdemokrati och instämmer i att det inte är tillfredsställande att så få medlemmar deltar på våra årsmöten och använder sin rösträtt. Därför ser vi fram emot den process som startar i höst och som har i uppdrag att se över och stärka den svenska sektionens medlemsdemokrati.

Om årsmötet önskar att bifalla förslaget om en representativ demokratimodell skulle styrelsen föredra ett mer öppet uppdrag till styrelsen, så att bland annat organisatoriska förändringar kan komma på plats först och modellens detaljer kan analyseras djupare.

2.4 MOTION: PÅVERKANSTORG SOM ALTERNATIV TILL BEREDNINGSGRUPPER

Under flera år har vi nu fått pröva systemet med påverkanstorg eller åsiktstorg i stället för beredningsgrupper vid svenska Amnesty's årsmöten. Styrelsen har meddelat att systemet kommer att behållas även vid årsmötet 2016.

Avsikten med påverkanstorg har uppgetts vara att det skulle ge större möjligheter till deltagande för yngre medlemmar och medlemmar utan möteserfarenhet. Vi ifrågasätter om det stämmer. Nästan alla deltagare i Amnesty's årsmöten torde ha erfarenhet av traditionella mötesformer – från elevråd, idrottsföreningar, fackliga möten, pensionärsorganisationer, osv. I Sverige finns en möteskultur som går tillbaka till 1800-talets frikyrkor, nykterhetsloger och arbetarföreningar. Formerna har under åren utvecklats och finlipats. Liknande regler gäller för möten i alla de länder där Amnesty är väl etablerat, och de tillämpas också vid internationella möten inom Amnesty.

Påverkanstorget har introducerats i svenska Amnesty i strid med de mötesformer som fortfarande tillämpas inom den internationella rörelsen och i det stora flertalet sektioner. Vi kan inte hitta några belägg för att påverkanstorg infördes efter önskemål från medlemskåren eller har antagits i enlighet med motioner från medlemmar, grupper eller distrikt.

Nackdelarna med påverkanstorg var mycket tydliga vid årsmötena i Malmö 2014 och Umeå 2015:

- De som stod i de bakre leden vid varje station hade svårt att höra vad som sades av dem som hade ordet.
- Om talarna höjde rösten störde de deltagarna vid närmast intilliggande station.
- Deltagarna vid en viss station byttes ideligen ut under den tillmätta tiden, vilket medförde att motionärerna tvingades upprepa sin plädering för de nytillkomna.
- Systemet med anteckningar på ett blädderblock eller uppnålade lappar ger ingen klar uppfattning om fördelningen av olika ståndpunkter. Deltagarna i plenum får en mycket bristfällig vägledning av den rapport som ges från stationernas diskussioner.
- Moderatoren vid varje station har stora möjligheter att manipulera både diskussionen och den slutliga rapporteringen.
- Möjligheten till debatt i plenum har varit mycket begränsad på grund av tidsbrist.

Styrelsen har hänvisat till att många i sin utvärdering av årsmötet lär ha varit positiva till påverkansstorget. Det kan bero på att så många är på sitt första stora Amnestymöte och aldrig har varit med vid ett normalt årsmöte inom Amnesty. De kan då uppleva påverkanstorg som en okonventionell och charmig variant.

Men Amnesty arbetar med viktiga frågor och bör bevara karaktären av demokratisk medlemsorganisation med klara och tydliga mötesformer. Deltagarna i svenska Amnestys årsmöten har inte kommit för att påverka styrelsen utan för att fatta beslut i sektionens högsta organ. Vi anser att systemet med påverkanstorg inte underlättar den proceduren. Skall vi ha en rörelse med demokrati och faktiskt medlemsinflytande måste vi återgå till beredningsgrupper.

Vi föreslår årsmötet besluta

att svenska Amnesty återgår till ett system med tre eller fyra beredningsgrupper, där talarna framträder i tur och ordning enligt en talarlista och deltagarna efter debatt får rösta om de motioner och förslag som har lagts fram.

/Grupp 168, Laholm

STYRELSENS YTTRANDE

Amnestys/svenska Amnestys arbete till dags dato

Styrelsens beslut om vilken beredningsform som ska förberedas och föreslås årsmötet fattas med utgångspunkt i föregående årsmötesutvärdering. Det formella beslutet om beredningsform fattas därefter av årsmötet. Styrelsen strävar hela tiden efter att utveckla årsmötesformerna.

Påverkanstorg infördes för att göra årsmötet mer inkluderande och tillgängligt. Det är en metod för att bereda frågor, precis som beredningsgrupperna. Påverkanstorget är menat att inbjuda till samtal och diskussion, att ha lägre tröskel för att delta än beredningsgruppen och att rent tidsmässigt möjliggöra för alla årsmötesdeltagare att delta i beredningen av samtliga motioner. Syftet med påverkanstorg är att deltagarna ska kunna påverka och bli påverkade av varandra inför beslut.

Första gången som påverkanstorg användes vid ett årsmöte i den svenska sektionen var 2004. Därefter återgick sektionen till att använda beredningsgrupper. År 2006 lades en utredning om årsmötets innehåll och form fram. Utredningsgruppen rekommenderade användandet av påverkanstorg som beredningsform för motioner för att främja interaktivitet och göra det möjligt för fler att vara med och diskutera. Påverkanstorg har därefter använts på årsmötet i Sunne 2013, i Malmö 2014 och i Umeå 2015. Metoden används också av flera andra stora, medlemsstyrda organisationer i Sverige.

Inför årsmötet 2015 gjordes en översyn av beredningsformer, där tre alternativ presenterades; påverkanstorg, beredningsgrupper och beredningsgrupper kombinerat med påverkanstorg. Efter att ha vägt fördelar och nackdelar beslutade styrelsen att föreslå endast påverkanstorg som beredningsform för årsmötet. Styrelsen gav samtidigt sekretariatet i uppdrag, att utifrån det som framkommit i årsmötesutvärderingarna, genomföra flera åtgärder för att förbättra påverkanstorgens utformning.

Påverkanstorget vid årsmötet 2015 genomfördes med bland annat särskild anpassning av lokalerna, tydligt utmärkta funktionärer och inrättande av en "servicestation" i mitten av påverkanstorget där deltagare kan få hjälp med generella frågor, formulering av yrkanden och sakupplysningar. "Halvleksrapporter" och "kommentarslappar" samt en utökad rapport var andra förändringar gentemot tidigare år.

I årsmötesutvärderingen från 2015 står det: "Den sammantagna bilden av deltagarnas åsikter är att påverkanstorg som beredningsform är inkluderande, demokratiskt och uppmuntrar till aktivt deltagande på ett sätt som beredningsgrupperna inte gjorde. Metoden kräver mer av deltagarna i förberedelser samt ansvarstagande vilket upplevs som negativt av ett fåtal."

Amnestys planer framöver

Med utgångspunkt i årsmötesutvärderingen föreslår styrelsen årsmötet att använda sig av påverkans-torg även vid detta årsmöte.

Hösten 2016 startar en större översyn i syfte att stärka den svenska sektionens medlemsdemokrati. Årsmötesformer är en av de frågor som kan tas upp i denna översyn.

Konsekvensanalys

Systemet för val av beredningsform är idag flexibelt och styrelsen kan föreslå årsmötet en form som kan anpassas efter olika aktuella faktorer. Om motionen bifalls binder sig årsmötet vid en viss form.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Styrelsen har inga ytterligare kommentarer.

2.5 MOTION: ATT ÖKA DEN LOKALA AKTIVISMEN GENOM STARKARE DISTRIKT

De senaste åren har antalet Amnestygrupper i bästa fall varit stabilt men ofta minskat. Detta är inte enda sättet att vara aktiv idag, men det är fortfarande ett viktigt sätt. Det har under en följd av år diskuterats hur vi kan få mer aktivism från grupperna, och bland annat har stödet från sekretariatet ökat kraftigt till dem. Frågan är om det finns något sätt att skapa en mer livaktig gruppaktivism som vi inte redan provat?

En av pusselbitarna som behövs kunde handla om att stärka distrikten. Ett livaktigt distrikt kan vara ett viktigt stöd för grupperna och kan leda till att antalet grupper ökar i en region. Distrikten har dessutom en mycket viktig funktion i att få fram aktivister som deltar i vårt demokratiska system.

Tyvärr har distrikten på många håll fört en tynande tillvaro och deras roll är otydlig. Senast i verksamhetsplanen för 2016 lyftes frågan om att distrikten har problem med sin rekrytering. Om vi vill ha kvar distrikten är det nu som något behöver göras för att stärka dem.

En sak vi kunde prova är att arbeta för att ge distrikten mer ansvar, framför allt i fråga om sådant som handlar om lokal aktivism. De ska känna att de har en viktig roll i fråga om det som de kan bäst. Men frågan är då vad som kan få dem att ta detta ansvar?

En metod som jag menar att vi borde pröva är att ge distrikten möjlighet att vara med och dela ut de aktivitetsbidrag som finns att söka för grupper.

Allt fler grupper är idag sektionsgrupper, vilket innebär att de inte har någon egen kassa utan i stället söker de verksamhets- och aktivitetsbidrag genom sekretariatet. Verksamhetsbidragen ges i stort sett till alla grupper som söker det, medan det sker en prövning i fråga om aktivitetsbidragen.

Aktivitetsbidragen är särskilt intressanta för grupper och distrikt som vill genomföra lite större projekt. Det kan exempelvis handla om den typ av lokala aktiviteter som distrikten skulle kunna samordna, och de som söker är aktivister som distrikten bör känna till väl. Därför är distrikten lämpade att hantera de här bidragen.

En utmaning är att det finns regler, till exempel från Svensk Insamlingskontroll, om hur Amnestys insamlade pengar ska hanteras. Men detta borde gå att lösa. Kanske kan man till exempel låta sekretariatet sköta själva utbetalningarna medan distrikten fattar besluten om vart utbetalningarna går. Kanske kan ett maximalt belopp per år eller per projekt vara ett sätt att minska riskerna för felaktigheter.

Det finns också distrikt som inte alls fungerar. Där kan lämpligen sekretariatet fortsätta sköta hanteringen av verksamhets- och aktivitetsbidragen. Detta ger också ett bra incitament för lokala aktivister att se till att distriktet börjar fungera igen.

Det finns alltför många frågetecken som behöver rätas ut för att årsmötet redan i år kan besluta om en förändring som det här. Som ett första steg bör därför årsmötet ge styrelsen i uppdrag att återkomma med ett förslag till nästa årsmöte om hur ett sådant här system skulle kunna utformas.

Jag föreslår årsmötet besluta

att ge styrelsen i uppdrag att återkomma till årsmötet 2017 med ett förslag på hur distrikten kan få ansvar för utdelningen av aktivitetsbidrag för grupper, ungdomsgrupper och specialgrupper.

/Michael Falk

STYRELSENS YTTRANDE

Amnestys/svenska Amnestys arbete till dags dato

Idag kan grupper ansöka om verksamhetsbidrag för sin verksamhet. Dessa bidrag godkänns i regel för alla sektionsgrupper, utan någon direkt prövning. Det är med andra ord en helt administrativ hantering som görs på sekretariatet.

Även alla ansökningarna om aktivitetsbidrag har i stort sätt beviljats. I samband med ansökningar förs en dialog med sökande grupp om aktiviteten där bland annat kostnadseffektivitet diskuteras. Hanteringen av dessa bidrag handlar dock ändå mindre om att bevilja eller inte bevilja bidrag utan mer om det praktiska kring själva utbetalningen, som hur fakturor ska betalas, hur arvoden kan eller får betalas ut och hur redovisning ska gå till.

Amnestys planer framöver

I november 2014 beslutade styrelsen att påbörja ett arbete med att se över sektionens modell för medlemsdemokrati och i januari 2015 beslutades att se över våra organisatoriska mellanformer såsom distriktet, även detta i syfte att stärka det demokratiska inflytandet och aktivismen. Styrelsen har därefter beslutat att sammanföra dessa översyner i en och samma process som startar hösten 2016, med syfte att stärka den svenska sektionens medlemsdemokrati.

Konsekvensanalys

Idag är distriktens uppgift att samordna och stödja gruppernas engagemang och att utveckla gruppernas kampanj-, informatörs-, utbildnings- och insamlingsverksamhet. Det finns en risk att många distrikt skulle se hanteringen av ansökningar om verksamhets- och aktivitetsbidrag som en börda snarare än som ett incitament. Det kan även uppstå känsliga situationer i de fall som ansökta bidrag inte beviljas, vilket kan tala för att ha en professionell hantering av ansökningarna. Ofta vill grupperna också ha snabba besked om bidragen, vilket kan vara svårt att leva upp till på ideell basis.

Att ge de distrikt som har kapacitet och intresse möjlighet att förfoga över pengar som kan sökas av distriktets grupper skulle kunna vara positivt i och med att besluten kommer nära grupperna. Samtidigt är det viktigt att systemet är transparent och att det går att redovisa såväl internt som externt vad pengarna används till, något som kan försvåras om hanteringen sprids ut på olika aktörer. Om distriktet själva ansvarar för att bevilja och avslå aktivitetsbidrag kan det även medföra viss risk för jäv och konflikter.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Styrelsen har inga ytterligare kommentarer.

2.6 MOTION: BENÄMNING AV DISTRIKTSOMBUD OCH GRUPPSEKRETERARE

Amnesty har en tradition av att kalla två positioner för dels distriktsombud och dels gruppsekreterare. Min erfarenhet är att det innebär en del missförstånd från att dels ha innehaft båda rollerna och dels i kontakt med nya medlemmar och media.

Dessa två roller innebär i praktiken att man fungerar som ordförande för en styrelse/grupp och att en sekreterare utses i distriktsstyrelsen respektive gruppen.

Jag har diskuterat det här med några gruppsekreterare i vårt distrikt.

Vi föreslår årsmötet besluta

att distriktsombud ska benämnas distriktsordförande;

att gruppsekreterare ska benämnas gruppordförande alternativt gruppansvarig;

att de paragrafer som berörs av ändringen ska uppdateras med ny benämning.

/Åsa Jacobs, distriktsombud för Gästrikland-Dalarna

STYRELSENS YTTRANDE

Amnestys/svenska Amnestys arbete till dags dato

Amnestys medlemmar har traditionellt organiserat sig i Amnestygrupper: en liten grupp människor som arbetar tillsammans för mänskliga rättigheter. Grupperna var från början informella, de hade inga stadgar och för de flesta har det känts alldeles för formellt att välja en ordförande. Däremot behövs någon som är kontaktperson i gruppen gentemot sekretariatet och som exempelvis kallar till möten. Denna person har kallats gruppsekreterare, vilket idag är ett inarbetat begrepp inom Amnesty.

Idag ser gruppernas arbete ut på många olika sätt och många väljer en formell ordförande för att det passar deras arbetssätt bättre. I de standardstadgar som gäller för de grupper som har egen ekonomi och för distrikt anges att en ordförande måste utses.

När det gäller distrikten så ska dessa välja en ordförande och distriktsombud. En del distrikt väljer en person till både ordförande och distriktsombud, andra distrikt har valt att dela upp dessa roller.

Det finns alltså en stor mångfald i arbetssätt, vilket också präglar vilka begrepp som används för olika roller i grupper och distrikt.

Amnestys planer framöver

Det finns för närvarande inga planer på att förändra hur begreppen används då olika grupper har olika behov och önskemål om vilket begrepp som passar just deras grupp bäst.

Konsekvensanalys

Idag finns en stor mångfald av benämningar av olika roller i grupperna, både i de grupper som har stadgar och formella val (gäller redovisningsgrupper, det vill säga grupper med egen ekonomi) och de som organiserar sig mer informellt. Detsamma gäller distrikten. Det är inte säkert att ett beslut på årsmötet skulle förändra det. Däremot skulle sekretariatet få byta ut begrepp i dokument, instruktioner, riktlinjer och annat material, vilket kräver en hel del arbete och resurser.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Styrelsen har inte någon stark åsikt i frågan men vi ser ett värde i att grupperna kan välja att använda den term som fungerar bäst för dem.

2.7 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN GÄLLANDE KOSTNADERSÄTTNING TILL SEKTIONSSTYRELSEN

Årsmötet 2014 beslutade att inte arvodera ledamöterna i sektionsstyrelsen men att uppdra åt styrelsen att se över hur kostnadsersättningen för förtroendevalda kan bli mer användbar. I sekretariatets utredning framgår att alla möjligheter till kostnadsersättning förutsätter att ledamöten har haft en kostnad som kan ersättas. Alla andra ersättningar är lön eller arvode. För ledamöter som studerar eller är pensionerade finns inte möjligheten att begära ersättning för förlorad arbetsinkomst eftersom de inte kan verifiera någon konkret arbetsinkomst som gått förlorad. Idag får alla styrelseledamöter sina omkostnader, i form av resor, hotell och kost, betalda av sektionen. De styrelseledamöter som har avstått från lönearbete för att delta på möten och uppdrag kan dessutom begära ersättning för förlorad arbetsinkomst upp till 3 procent av prisbasbeloppet** per dag.

I och med att det inte går att förändra kostnadsersättningen i någon större utsträckning, utan att det i praktiken blir en arvodering, finner styrelsen det svårt att tolka årsmötets uppdrag/avsikt, varför styrelsen lägger fram två olika alternativ till årsmötet att ta ställning till. Styrelsen vill inte besluta om sin egen ersättning och förespråkar därför inte något av alternativen.

Båda modellerna utgår från att riktlinjerna för kostnadsersättning för styrelseledamöter förtydligas och att det tydligt framgår att det är möjligt att begära ersättning för även andra styrelseaktiviteter än styrelsemöten samt att traktamente enligt Skatteverkets regler kan utgå.

Därutöver presenteras;

Alternativ 1) en modell som utgår ifrån dagens system, men med mindre förtydliganden, där ersättning för förlorad arbetsinkomst ska verifieras med intyg från arbetsgivaren.

Alternativ 2) en modell för kostnadsersättning för alla i styrelsen, vilket i praktiken skulle innebära arvodering.

Båda modellerna har två förslag på maxtak för ersättningen.

Begäran om ersättning ska i alla förslagen administreras av styrelsesekreteraren. Vid eventuell tvist är det styrelsen i sin helhet som beslutar. Reglerna om kostnadsersättning (arvodering) gäller inte för personalrepresentanter.

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att riktlinjerna för kostnadsersättning för styrelseledamöter förtydligas så att det tydligt framgår att det är möjligt att begära ersättning även för andra styrelseaktiviteter (t.ex. inläsning) än styrelsemöten. Dessutom ska det i riktlinjerna framgå att det finns möjlighet att begära skattefritt traktamente* enligt gällande regler från Skatteverket.

och dessutom antingen något av följande två alternativ

alternativ A 1.

att ersättning för förlorad arbetsinkomst ska verifieras med intyg från arbetsgivare eller motsvarande. Maxtaket för ersättning för förlorad arbetsinkomst sätts till ett helt prisbasbelopp** per år exklusive sociala avgifter.

eller

alternativ A 2.

att ersättning för förlorad arbetsinkomst ska verifieras med intyg från arbetsgivare eller motsvarande. Maxtaget för ersättning för förlorad arbetsinkomst sätts till ett halvt prisbasbelopp*** per år exklusive sociala avgifter.

eller något av följande två alternativ

alternativ B 1.

att införa möjligheten för alla styrelseledamöter att begära ersättning (arvode) för nedlagd tid i samband med styrelsearbetet till ett belopp motsvarande ett helt prisbasbelopp** per år exklusive sociala avgifter.

eller

alternativ B 2.

att införa möjligheten för alla styrelseledamöter att begära ersättning (arvode) för nedlagd tid i samband med styrelsearbetet till ett belopp motsvarande ett halvt prisbasbelopp*** per år exklusive sociala avgifter.

* 110 kr/halv dag och 220 kr/hel dag. Enligt Skatteverkets regler krävs minst en övernattnings och resa till en plats som ligger mer än 50 kilometer från bostaden, för att ett skattefritt traktamente ska kunna utgå. Skatteverkets regler innebär att bara vissa styrelseledamöter har möjlighet att begära traktamente. Om traktamente utgår får styrelseledamöten inte ersättning för kvitton på mat eller dylikt.

** ett helt prisbasbelopp 2016 uppgår till 44 300 kronor. Från beloppet dras skatt. Sociala avgifter tillkommer som kostnad för sektionen. För den som betalar full arbetsgivaravgift (född 1950-1991) är arbetsgivaravgiften 31,42 procent. Räkneexemplet nedan utgår ifrån prisbasbeloppet 2016, full arbetsgivaravgift och skatteavdrag på 30 procent.

Ersättningen till styrelseledamot som väljer att begära ersättning (arvode) motsvarande ett helt prisbasbelopp blir efter skatteavdrag 31 010 kronor per år. Kostnaden för sektionen blir 58 219 kronor per år. Sektionen har 10 styrelseledamöter och totalkostnaden, om alla väljer att begära ersättning/arvode, blir 582 190 kronor per år.

*** ett halvt prisbasbelopp 2016 uppgår till 22 150 kronor. Från beloppet dras skatt. Sociala avgifter tillkommer som kostnad för sektionen. För den som betalar full arbetsgivaravgift (född 1950-1991) är arbetsgivaravgiften 31,42 procent. Räkneexemplet nedan utgår ifrån prisbasbeloppet 2016, full arbetsgivaravgift och skatteavdrag på 30 procent.

Ersättningen till en styrelseledamot som väljer att begära ersättning (arvode) motsvarande ett halvt prisbasbelopp blir efter skatteavdrag 15 505 kr per år. Kostnaden för sektionen blir 29 110 kr per år per styrelseledamot som begär ersättning. Sektionen har 10 styrelseledamöter (inklusive suppleanter) och totalkostnaden, om alla väljer att begära ersättning/arvode, blir 291 100 kr per år.

PÅVERKANSTORG 3 - Lördag 16.50 - 18.00

3.1 MOTION: ATT ARBETA FÖR ATT RIVA UPP RÅDSMÖTESBESLUTET OM SEXARBETSPOLICYN

Vi i grupp 198 i Lindesberg har, liksom många andra, upprörts av beslutet på det internationella rådsmötet (ICM) att verka för avkriminalisering av sexköpare. Ett stort antal medlemmar lämnade Amnesty, och många människor uttryckte att beslutet hade avsevärt minskat deras förtroende för organisationen.

Svenska sektionen arbetade hårt för en alternativ resolutionstext, vilken dock inte fick tillräckligt gehör vid omröstningen. Vi håller med representanterna för svenska sektionen om att vi inte tror att total avkriminalisering skulle leda till färre människorättskränkningar mot dem som säljer sex.

Både i Insats och Amnesty Press har det framkommit att flera sektioner har synpunkter på hur processen som lett fram till beslutet varit problematisk. Detta stärker vår åsikt att en förändring av beslutet bör ske.

Vi föreslår årsmötet besluta

att styrelsen för svenska sektionen av Amnesty International inför och under nästa ICM skall verka för att riva upp beslutet om att Amnesty skall arbeta för avkriminalisering av sexköpare;

att svenska sektionen av Amnesty International snarast inleder ett samarbete med norska sektionen, eftersom Norge i likhet med Sverige straffbelägger sexköp, för att söka åstadkomma en ändring av rådsmötesbeslutet.

/Grupp 198, Lindesberg

3.2 MOTION: ARBETA FÖR ATT INTERNATIONELLA AMNESTY ÄNDRAR BESLUTET OM PROSTITUTION OCH SLUTAR VERKAR FÖR DET

Det är skamligt och mycket sorgligt att Amnesty har tagit ett beslut som innebär att man stödjer prostitution. I många år har jag varit medlem i Amnesty för allt ni gör för utsatta människor. Det är ett så viktigt arbete och jag har alltid högaktat er. Ni har haft integritet. Därför var det en chock att få veta att ni plötsligt stödjer prostitution. Det finns ingen som helst anledning för Amnesty att kämpa för det.

Prostitution handlar alltför mycket om övergrepp och förnedring. Det är en verksamhet som bryter ner människor. Dessutom är trafficking ett gigantiskt problem i den branschen. Det enda som ställningstagandet visar är en unkenhet och tråkig sexism som finns inom Amnesty. Det trodde jag inte. Så otidsenligt! Prostitution är det yttersta tecknet på patriarkatet.

Ta upp diskussionen så att ni kan komma tillrätta med dessa otäcka strömningar inom organisationen.

Amnestys ställningstagande har verkligen berört mig illa. Det är så trist att man tagit ett beslut som i ett slag har raserat mycket av den respekt som byggts upp av så många under så lång tid.

Jag föreslår årsmötet besluta

att svenska Amnesty ska arbeta för att internationella Amnesty ändrar beslutet om prostitution och slutar verka för det.

/Åsa Forsberg, Tyresö

STYRELSENS YTTRANDE

Amnesty/svenska Amnestys arbete till dags dato

Amnesty International har antagit en policy för hur organisationen bäst ska kunna skydda personer som säljer sex från allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter. I stora delar är detta en välkommen och viktig policy som hjälper oss att skydda en mycket utsatt grupp människor som ofta drabbas av kränkningar. Det finns dock en del i policyn som är mycket kontroversiell bland medlemmar i flera olika sektioner, nämligen den del som handlar om att ta ställning mot kriminalisering av sexköp.

Svenska sektionen har reagerat mycket starkt på detta beslut. Inte bara själva beslutet har upprört, utan även den process som ledde fram till beslutet. Processen har kantats av brister, allt sedan det första policyförslaget delgavs 2013 till att ICM-beslutet fattades 2015. Svenska sektionen har under åren påtalat detta i en rad skrivelser till internationella sekretariatet och den internationella styrelsen. Även andra sektioner har uttalat kritik. Den internationella styrelsen har lovat att se över hur vi i framtiden hanterar kontroversiella frågor inom rörelsen och att dra lärdomar av processen.

Sedan det första underlaget från det internationella sekretariatet kom i juni 2013 har svenska Amnesty lagt ner stora resurser på den här frågan. Vi har hela tiden arbetat för att en gedigen, global konsultationsprocess skulle genomföras i hela Amnesty och hävdat att ett sådant här beslut måste föregås av en demokratisk process i sektionerna.

På sekretariatet har i princip alla verksamhetsområden påverkats av detta arbete. Vi har genomfört både interna och externa konsultationer, deltagit i internationella möten, analyserat och kommenterat många olika versioner av policyförslaget och tillhörande dokument samt tagit fram och genomfört kommunikationsplaner och strategier för riskhantering samt kommunikation med media och allmänheten.

Svenska Amnestys medlemmar pekade ut riktningen för sektionens hållning genom beslutet på årsmötet 2014. Styrelsen och den svenska sektionens delegationer till det internationella rådsmötet (ICM) har agerat i enlighet med detta beslut och drivit den svenska sektionens ståndpunkter.

Vi har samarbetat med sektioner som står oss nära i sakinnehåll. Vårt arbete banade väg för en internationell konsultationsprocess inom rörelsen och vi har lyckats påverka viktiga delar av innehållet i policyn som därmed förbättrats avsevärt jämfört med tidigare utkast. Men vi nådde inte hela vägen fram.

Amnestys planer framöver

I oktober 2015 förtydligade styrelsen i ett beslut att den svenska sektionen tar avstånd från det internationella rådets (ICM) beslut att verka för universell avkriminalisering av alla aspekter av prostitution. Styrelsens beslut i sin helhet finns att läsa i årsmöteshandlingen "Uppföljning av tidigare årsmötesbeslut".

Vi kommer också att ta en mycket aktiv roll i den internationella översyn som pågår kring Amnestys beslutsformer och där lyfta bland annat vilka roller och mandat som sektionerna, den internationella styrelsen och det internationella sekretariatet har.

Konsekvensanalys

Även om vi riktar stark kritik mot processen inför beslutet om policyn så har policyn antagits av Amnestys sektioner i demokratisk ordning på ett internationellt rådsmöte. Styrelsen bedömer därför inte att bästa vägen framåt är att försöka riva upp beslutet. Vi ser en stor risk att Amnesty som demokratisk organisation ifrågasätts och att vår trovärdighet ytterligare skadas om vi fortsätter att driva frågan efter att det demokratiska beslutet är fattat, trots att ingenting nytt i sak har tillkommit.

Den svenska sektionen har redan lagt omfattande resurser på den här frågan, vilket har gjort att annat arbete har nedprioriterats. Att fortsätta att arbeta för att riva upp beslutet skulle ta ytterligare resurser i anspråk, resurser som skulle behöva användas på andra områden.

Vi har inte heller fått några indikationer på att den norska sektionen vill lägga resurser på att riva upp beslutet.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Styrelsen delar den starka kritik som framförts av många medlemmar mot beslutet och mot processen som ledde fram till beslutet. Vi menar dock att det för närvarande inte är en framkomlig väg att arbeta för att riva upp beslutet om policyn. Vi bedömer inte heller att en sådan process skulle ha stöd i rörelsen.

Däremot vill vi fortsätta att arbeta aktivt för att den internationella styrelsen ska leva upp till sitt löfte om att se över hur den här typen av kontroversiella frågor ska hanteras inom vår rörelse. Vi ser det som väldigt viktigt att rörelsen drar lärdomar av den kritik som finns mot hur den här frågan och processen har hanterats.

Därför vill vi istället fortsätta att lyfta de demokratiska problem som finns med beslutsprocessen inom den internationella rörelsen, för att på så sätt säkerställa att vi som rörelse blir bättre på att hantera den här typen av kontroversiella frågor. I vårt förslag till årsmötet gällande internationell policyutveckling ber vi därför om årsmötets mandat att driva den frågan vidare. Vi anser att det är det mest ansvarsfulla sättet att arbeta vidare, med utgångspunkt i den process som varit.

3.3 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN GÄLLANDE ATT BIDRA TILL ATT SKAPA BÄTTRE STRUKTURER OCH SYSTEM FÖR HANTERINGEN AV KONTROVERSIELLA FRÅGOR INOM DEN INTERNATIONELLA RÖRELSEN

Bakgrund

Under det internationella rådsmötet (ICM) 2015 beslutades att Amnesty International ska anta en särskild policy gällande staters skyldigheter att respektera, skydda och uppfylla de mänskliga rättigheterna för personer som säljer sex som innefattar krav om avkriminalisering av alla aspekter av prostitution (köp, sälj och främjande). Beslutet föregicks av en flerårig process som enligt vår uppfattning kantats av allvarliga brister. Bland dessa kan nämnas:

- avsaknad av information om att arbete med ett policyförslag inletts
- avsaknad av information kring vem som initierat - och "ägde" frågan
- ett mycket undermåligt första policyutkast med ett färdigt ställningstagande

- snarare än en förutsättningslös, undersökande ansats
- bristande planering vad gäller konsultation med rörelsen
- brist på riskanalys och robust plan för riskhantering för hela rörelsen, inklusive sektionerna
- orealistiska tidsramar som försvårade för sektioner att sätta sig in tillräckligt i en mycket komplex fråga och som ledde till svag demokratisk förankring i många sektioner
- resursåtgång - processen tog mycket resurser i anspråk, något som sektionerna, på grund av bristande information inte kunnat planera för.

Förslag

Beslutet om att anta en policy fattades i demokratiskt ordning på det internationella rådsrådet (ICM). Vi accepterar rörelsens beslut men kommer inte att aktivt arbeta med frågan.

Däremot vill styrelsen ha årsmötets mandat att driva frågan om hur den internationella rörelsen drar lärdomar från processen med policyn om staters skyldigheter att respektera, skydda och uppfylla de mänskliga rättigheterna för personer som säljer sex. Syftet är att bidra till att säkerställa bättre hantering av komplexa och kontroversiella policyfrågor som kan komma att bli aktuella i framtiden. Det handlar om att få till stånd tydlig information och kommunikation, demokratiska och transparenta beslutsprocesser, gedigen riskanalys och hantering, tillräckliga resurser samt realistiska tidsramar som möjliggör att en betydligt större andel sektioner kan sätta sig in i och komma med meningsfulla synpunkter i behandlingen av ytterst komplexa policyfrågor.

Även den internationella styrelsen har sett allvarliga brister i hanteringen och har aviserat att man har planer kring hur detta ska förbättras i framtiden. Vi har dock inte sett några konkreta förslag eller förändringar ännu. Arbetet kan komma att inkluderas i den pågående översynen av den internationella styrmodellen. Det vill säga den så kallade Governance Reform-processen där det håller på att arbetas fram nya förslag till hur den internationella rörelsens interndemokrati ska struktureras och organiseras. Om önskvärda resultat uteblir och behov uppstår bör styrelsen ges årsmötets mandat att driva frågan vidare på lämpligt sätt, exempelvis genom en resolution till det internationella rådsrådet 2017.

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att uppdra åt styrelsen att driva frågan om att skapa bättre strukturer och system internationellt för att hantera komplexa och/eller kontroversiella policyfrågor i vår internationella rörelse.

3.4 MOTION: FASTSTÄLLET AV PRIORITERINGAR

Sedan 2005 omfattar Amnestys åtagande grova kränkningar mot vilken som helst av artiklarna i FN:s allmänna förklaring om mänskliga rättigheter och andra likvärdiga avtal. Men Amnesty International har inte resurser att uppmärksamma allt. Man måste prioritera. För alla som arbetar aktivt inom Amnesty är det av stor betydelse vad som ges företräde. Det är därför oroande att medlemsinflytandet inom det här området är obetydligt eller obefintligt.

Helt avgörande för hur man prioriterar är vilka kriterier man utgår ifrån. Tar man hänsyn till mängden drabbade, till den uppmärksamhet som övergreppen har fått – eller inte fått – i nyhetsmedierna, eller till den beräknade effekten av en insats? Av vad som antyts i förklaringar från enskilda utredare förefaller det som om utsikterna till framgång nu är ett viktigt kriterium.

Om detta stämmer, innebär det ett viktigt avsteg från en gammal och grundläggande princip i Amnesty's arbete. Organisationen har i många år envist uppvaktt ansvariga politiker och myndigheter som aldrig svarat på brev, samt dokumenterat övergrepp i länder som var helt stängda för våra utredare. Ingen har kunnat undvika Amnesty's insatser genom att tiga och isolera sig. Många års erfarenhet visar också att det är omöjligt att på förhand bedöma vilka insatser som kan leda till positiva förändringar. Även de mest slutna och omedgörliga system har kunnat påverkas – eller har till slut fallit samman, bland annat på grund av den uppmärksamhet de har fått från Amnesty och andra organisationer för mänskliga rättigheter.

Det skulle därför vara ett viktigt första steg för en ökad transparens, om aktiva medlemmar under rättades om vilka kriterier som gäller vid fastställande av prioriteringar. Då kunde vi få en debatt om avvägningen mellan olika kriterier och en förklaring till varför vi uppmanas att inrikta oss på det ena eller andra uppdraget.

Vi föreslår årsmötet besluta

att svenska sektionens styrelse verkar för att det redovisas vilka kriterier som gäller vid fastställandet av prioriteringar för Amnesty Internationals verksamhet.

/Grupp 168, Laholm

STYRELSENS YTTRANDE

Amnestys/svenska Amnestys arbete till dags dato

Amnesty arbetar långsiktigt med projekt och verksamhet inom olika områden, utifrån de ramar och kriterier som finns och med en ständig omvärldsbevakning och analys av hur världen förändras på olika områden. Utöver detta arbetar Amnesty med tillfälliga kampanjer. Kampanjerna är mer målfokuserade och syftar till att mobilisera stora resurser under en begränsad tid för att uppnå en specifik förändring inom ett område.

Vilken slags kriterier för prioritering som Amnesty använder sig av hänger ihop med vilka metoder vi som organisation väljer att använda för att göra skillnad. Därför ser det olika ut beroende på om det handlar om en global kampanj eller om det långsiktiga arbetet som genomförs utöver kampanjerna.

Inom de globala kampanjerna ska det finnas mål som går att uppnå under kampanjperioden. Kampanjerna är Amnestys sätt att kraftansamla för att nå konkreta mätbara resultat. Samtidigt pågår det långsiktiga arbetet parallellt, även med länder och områden där det är svårare att formulera mätbara, uppnåbara mål.

Amnesty Internationals prioriteringar styrs av fem strategiska mål som beslutats av det internationella rådsrådet (ICM) i augusti 2015. De gäller för perioden 2016-2019.

Innan beslutet på det internationella rådsrådet (ICM) hade medlemmarna i de olika Amnesty-sektionerna möjlighet att diskutera förslaget i en rad konsultationsprocesser. Dessa satte igång redan innan den första versionen av målen togs fram och sektionerna har haft stor möjlighet att tala om hur de ser på människorättsläget i världen och hur Amnesty bör arbeta för att göra så stor skillnad som möjligt.

I juni 2014 antog den internationella styrelsen, efter konsultation med rörelsen, ett antal kriterier som skulle användas när målen togs fram. Det handlade om exempelvis:

- Hur grov kränkningen av de mänskliga rättigheterna är
- Amnestys styrkor och hur Amnesty kan bidra i frågan
- Frågan är relevant på flera ställen i världen
- Stor möjlighet till positiv förändring
- Möjlighet att nå mål under den strategiska perioden

Ett av kriterierna för val av strategiska mål var alltså möjligheten att uppnå mål under den strategiska perioden. Detta var dock ett av flera kriterium som spelade in.

Även i den svenska sektionen genomfördes en konsultationsprocess för att medlemmarna skulle kunna påverka den internationella processen med att ta fram de strategiska målen. På årsmötet 2014 bjöds medlemmarna in att komma med synpunkter, en fortsatt konsultation skedde på höstens verksamhetsmöte och sedan också på årsmötet 2015.

Till de strategiska målen finns tolv så kallade "theories of change", vilka utarbetas och bestäms av det internationella sekretariatet. "Theories of change" är analyser av olika områden inom de mänskliga rättigheterna som beskriver hur målen ska uppnås och som ska hjälpa det internationella sekretariatet att tillämpa de strategiska målen i praktiken.

I varje "theory of change" analyseras ett område inom mänskliga rättigheter (till exempel dödsstraffet), hur Amnesty kan arbeta med just detta område för att uppnå så stor förändring som möjligt och vad vi behöver göra för att uppnå de strategiska målen inom området.

Utöver de strategiska målen och de tolv "theories of change" finns en lista på prioriterade länder för perioden 2016-2019. Det är 22 länder (se nedan) och EU som en institution. Sammanlagt omfattar länderna 70 procent av världens befolkning och 4,9 miljarder människor bor i länderna. Den vägledande principen vid valet av länderna har varit hur allvarliga övergreppen och kränkningarna i landet är. Utöver detta har även följande kriterier tagits i beaktande:

- Sannolikheten att bidra till förändring ("added value"/komparativa fördelar, det vill säga de perspektiv och styrkor Amnesty har som gör att just Amnesty kan bidra till förbättringar för mänskliga rättigheter inom den specifika frågan/landet).
- Amnestys tillväxt som ett verktyg för MR-påverkan (medlemskap, insamling och aktivism).
- Geopolitiskt inflytande, det vill säga länder som har ett inflytande över eller påverkan på andra länder.

Region	Prioriterade länder
Afrika	Kenya, Nigeria, Sydafrika, Sydsudan, Demokratiska republiken Kongo (DRC)
Amerika	USA, Mexiko, Venezuela, Colombia, Brasilien
Asien och Stillhavsområdet	Afghanistan, Kina, Indien, Burma/Myanmar, Pakistan
Europa och Centralasien	Ryssland, Ukraina, Turkiet, EU
Mellanöstern och Nordafrika (MENA)	Syrien, Israel/Palestina, Saudiarabien, Egypten

Den internationella styrelsen och det internationella sekretariatet planerar Amnestys verksamhet både på lång och kort sikt med hjälp av de strategiska målen, de tolv "theories of change" och listan över prioriterade länder med tillhörande kriterier.

Amnestys planer framöver

En av Amnestys utgångspunkter är att verka där vi uppnår största möjliga effekt för mänskliga rättigheter. När den internationella rörelsen fattade beslut om de strategiska målen var ett av kriterierna att det skulle gå att uppnå konkreta resultat under kommande fyraårsperiod. Inom de globala kampanjerna tar vi fram mätbara mål som går att uppnå inom den tidsram som kampanjen pågår. Parallellt med kampanjerna pågår samtidigt det långsiktiga arbetet för mänskliga rättigheter.

Den långsiktiga riktningen för den svenska sektionen, som vi diskuterar och beslutar om på detta årsmöte, utgör ramarna för hur svenska sektionen prioriterar bland allt det som planeras internationellt där vi förväntas eller har möjlighet att delta.

Konsekvensanalys

Som motionen nu är skriven är det inte helt tydligt vad motionärerna önskar att styrelsen ska göra. Handlar det om att beskriva och förklara kriterierna för hur Amnesty International prioriterar och göra det tillgängligt för medlemmarna i den svenska sektionen eller handlar det om att påverka den internationella rörelsen på något sätt?

Styrelsens ytterligare kommentarer

Styrelsen anser inte att det finns några oklarheter om hur den internationella prioriteringen går till. Informationen om kriterier och prioriteringar finns, däremot kan den vara svårtillgänglig för medlemmarna.

Den internationella beslutsprocessen och kriterierna för prioritering av vilka frågor och områden Amnesty International ska arbeta med kan beskrivas och göras mer tillgängliga för medlemmarna i den svenska sektionen. Vi skulle också kunna framföra till det internationella sekretariatet att kriterier-na kan upplevas som svårtillgängliga och be dem kommunicera dessa inom rörelsen.

3.5 MOTION: ARBETET MED NORDKOREA, DPRK

Under en följd av år har Amnesty Internationals årsrapporter konstaterat att förhållandena i Demokratiska folkrepubliken Korea (DPRK, Nordkorea) kan räknas till de värsta i världen. I ingressen till avsnittet om Nordkorea i årsrapporten 2010 står det: "The government continued to systematically violate the civil, political, economic, social and cultural rights of millions of North Koreans."

Fem år senare kan vi i motsvarande ingress läsa: "The UN released a comprehensive report on the human rights situation in the Democratic People's Republic of Korea (North Korea, DPRK), which gave details on the systematic violation of almost the entire range of human rights. Hundreds of thousands of people continued to be detained in prison camps and other detention facilities, many of them without being charged or tried for any internationally recognizable crime. Freedom of expression, religion and movement, both within and outside the country, remained severely restricted. The fate of people forcibly disappeared was still unknown, despite the government admitting the involvement of state agents in the abduction of some individuals."

Trots detta har Nordkorea länge varit ett icke prioriterat område i Amnestys arbete. Under 2015 har insatserna ytterligare skurits ner. Arbetet för den ende till namnet kände samvetsfånge har avslutats och gruppernas verksamhet för de intagna i fånglägret Yodok har försatts i viloläge. Det har framgått att det finns tre skäl för detta:

1. Nordkorea är ett extremt slutet samhälle och det är ytterst svårt att få fram aktuella och tillförlitliga uppgifter om vad som pågår.
2. Utsikterna att genom vädjanden och publicitet kunna åstadkomma någon positiv förändring bedöms som mycket små.
3. Det finns en risk att uppmärksamhet på enskilda fall kan leda till ytterligare repressalier mot de drabbades anhöriga och vänner.

Även om sådana skäl bör vägas in vid fastställande av prioriteringar, förefaller de i detta fall ha tillmätts en orimligt stor betydelse.

1. Rapporten från FN:s Commission of Inquiry (Col) och fortlöpande uppgifter i tillförlitliga sydkoreanska och japanska nyhetsmedier visar att det inte är omöjligt att följa och dokumentera utvecklingen.
2. Amnestys tidigare arbete med mycket slutna länder har visat att en bedömning av utsikterna till framgång inte bör vara vägledande för organisationens prioriteringar. I flera fall har det i efterhand framkommit att Amnestys insatser har haft effekt, även om det inte var känt då de gjordes.
3. Rutinerna i Nordkorea innebär att anhöriga och nära vänner till fängslade personer redan har fängslats eller på annat sätt bestraffats tillsammans med de huvudmisstänkta. Det är redan så illa att det knappast kan bli värre.

I sin 400-sidiga rapport redovisar Col ett förtryck av enastående omfattning: "The gravity, scale and nature of these violations reveal a State that does not have any parallel in the contemporary world." Och man tillägger: "These crimes against humanity entail extermination, murder, enslavement, torture, imprisonment, rape, forced abortions and other sexual violence, persecution on political, religious, racial and gender grounds, the forcible transfer of populations, the enforced disappearance of persons and the inhumane act of knowingly causing prolonged starvation."

I detta läge meddelar ansvariga utredare: "Starting new year 2016, the focus of our coordination will be more on the 'Freedom of Information and Surveillance' project." Detta innebär att man undviker att ta upp alla de grova övergrepp som Col förtecknar och att man ger gruppernas arbete en underordnad roll. En sådan prioritering framstår inte som rimlig.

Vi föreslår årsmötet besluta

att årsmötet uppdrar åt styrelsen att verka för en kraftig uppgradering av arbetet för mänskliga rättigheter i Nordkorea, med utökad bevakning av aktuella övergrepp, med fortlöpande rapporter och aktioner gällande förhållandena inom de områden som Col har uppmärksammat, samt med aktionsmaterial för ett större antal grupperns självständiga arbete.

/Grupp 168, Laholm

STYRELSENS YTTRANDE

Amnestys/svenska Amnestys arbete till dags dato

Nordkorea är, precis som motionärerna skriver, ett land vars invånare utsätts för mycket grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Trots att ny teknologi som mobiltelefoner blir allt vanligare har detta inte lett till förbättringar för de mänskliga rättigheterna, så som skett i andra delar av världen. De flesta kan fortfarande inte kontakta människor utanför landet eller få information om vad som händer i världen. Staten förtrycker systematiskt rätten till yttrandefrihet genom att det är olagligt att leta upp eller sprida information över landsgränserna. De som ändå väljer att göra det övervakas och riskerar att drabbas av repressalier.

I svenska sektionens verksamhetsplan för 2015 har Nordkorea funnits med som ett särskilt område efter ett årsmötesbeslut 2014 där svenska Amnesty fick i uppdrag av årsmötet att verka för att arbetet med Nordkorea skulle ges en högre prioritet.

Sedan årsmötet 2014 har den svenska sektionen växlat upp arbetet mot kränkningar i Nordkorea och vi kan också se att även det internationella sekretariatet arbetar med frågan på olika sätt, även om landet för närvarande inte står med som ett av de prioriterade länderna. Under 2014-2015 var dock ett projekt med fokus på fångläger högt prioriterat.

Sektionens Amnestygrupper har kunnat delta i aktioner med fokus på Nordkorea. Bland annat genom att sätta press på den kinesiska regeringen att respektera principen om non-refoulement* och stoppa tvångsåtersändandet av personer till Nordkorea. Det har också varit möjligt att arbeta med att öka allmänhetens medvetenhet om situationen för människor som flytt från Nordkorea till Kina och att öka medvetenheten om den risk för tortyr eller annan misshandel som de som tvingas återvända till Nordkorea utsätts för.

Två Amnestygrupper är anslutna till aktionsfallet gällande fånglägret Yodok. Aktionsfallet ses nu över då det har kommit indikatorer på att fångselägret kan ha stängts ner. Internationella sekretariatet håller i dagsläget på att dra ner på arbetet med fokus på just fångläger, då det är svårt att få information om dem och att det är svårt att uppnå resultat.

Massövervakning är en prioriterad fråga under perioden fram till 2019 och ett område där Amnesty har ökad expertis. Beslutet att byta fokus från fångläger till yttrandefrihet och massövervakning bygger på en analys av rapporten från FN:s Commission of Inquiry (Col) i februari 2014. Internationella sekretariatet har särskilt lyft områden som inte omfattades i detalj i rapporten, bland annat just yttrandefrihet. Amnestys arbete kompletterar på så sätt rapporten. Om information kan skickas över gränserna går det att få mer information om vad som sker i landet, vilket också gör det lättare att arbeta mot andra grova människorättskränkningar.

Amnestys planer framöver

I mars 2016 släpptes rapporten "Connection denied" på Nordkorea. Kopplat till rapporten finns en aktion där även svenska Amnesty kommer delta bland annat genom en aktion på nätet, genom pressarbete och lobbying. Amnestygrupper kommer att informeras om kampanjen i Insats och uppmanas att delta.

Internationella sekretariatet planerar också att fortsätta arbetet mot andra människorättskränkningar i landet, framför allt genom att reagera på fall av godtyckliga arresteringar där Amnesty har en möjlighet att påverka. Internationella sekretariatet kommer under perioden 2016-2019 aktivt leta efter fler aktionsfall (förutom det existerande aktionsfallet om fånglägret Yodok) men även om lämpliga fall identifieras är det svårt att få uppdaterad information om dem.

Konsekvensanalys

Eftersom prioriteringarna för den här planeringsperioden redan är beslutade så finns det för närvarande ingen möjlighet att förändra den internationella rörelsens prioriteringar gällande Nordkorea. Den svenska sektionen har frihet att prioritera annorlunda, men våra möjligheter begränsas eftersom vi är beroende av det material som kommer från det internationella sekretariatet.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Styrelsen delar motionärens bild att det är angeläget att arbeta mot de grova kränkningarna av mänskliga rättigheter som sker i Nordkorea. Att fokusera mer på Nordkorea än vad vi gör i dagläget, på bekostnad av arbetet med andra länder, bedömer styrelsen inte som så meningsfullt på grund av bristen på information.

** Principen om non-refoulement är bindande för alla stater, oavsett vilka konventioner som har skrivits under. Den innebär ett absolut förbud att återsända en person till ett land eller område där hon riskerar att utsättas för tortyr, kroppsstraff, dödsstraff eller andra allvarliga kränkningar av sina mänskliga rättigheter. Principen tillämpas inom flyktingrätten och vid asylprövning men gäller alla situationer och alla människor, även exempelvis en person som har begått ett kriminellt brott. Principen förbjuder också så kallat "kedje-refoulement".*

3.6 MOTION FÖR ÖKAT STRUKTURERAT SAMARBETE FÖR FÖRÄNDRING AV MAKTSTRUKTURER OCH GEMENSAM PÅVERKAN FÖR FRED I BRED BEMÄRKELSE INKLUDERANDE VÄRDIGHET, RESPEKT, DEMOKRATI, MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER, FRIHET FRÅN FYSISKT, PSYKISKT, KULTURELLT ELLER EKONOMISKT VÅLD*

Bakgrund

Överallt sker övergrepp mot människor liksom mot jorden, mot djur och natur. Mänskliga rättigheter kommer för ofta i andra hand efter egenintressen som vinst- och maktintressen. Det leder till att utsatta barn, kvinnor, män på så många håll förtrycks på olika sätt. De behöver allt vårt samlade stöd.

Demokratiskt underskott är en stor bidragande orsak till att människors rättigheter inte tillgodoses. Amartya Sen betonar vikten av en deltagande demokrati för att skydda utsatta grupper (Development as Freedom, 2001). Ett exempel på demokratiskt underskott är systemet med säkerhetsrådets medlemmar med vetorätt som inte representerar utsatta människor i låginkomstländer utan mer deras intressen som redan har makt. Som att låta de starkaste barnen bestämma i leken i stället för allas

lika rätt. Säkerhetsrådets medlemmar utkrävs heller inte ansvar som bör ske i demokratiska system. Det bidrar till så mycket lidande, när nationella intressen, vinstintressen och egenintressen går före respekt för utsatta människor, fred i bred bemärkelse.

Det räcker, vi har fått nog av övergrepp och lidande. Vi behöver kräva mogenhet och ansvar av politiska beslutsfattare, så att de tjänar befolkningen i globalt perspektiv i Nelson Mandelas, Desmond Tutus, Leymah Gbowees och Mahatma Gandhis anda. I Sverige organiserade sig arbetarna och kvinnorna, de gick samman och förändring blev stegvis möjlig. Vi behöver göra det i ett globalt sammanhang. Dags att gå samman allt kraftfullare för att allvarligt, fredligt, reformistiskt öka pressen och utkräva ansvar och förändring av maktstrukturer så att utsattas röst kan höras och fred i bred bemärkelse sätts i första rummet. På så sätt kan förtroende, tillit, verklig fred sakta långsiktigt, hållbart växa fram.

Jag föreslår årsmötet besluta

att Amnesty jobbar för att ett samarbetsråd bildas med Forum Syd tillsammans med andra av Sidas ramorganisationer för mänskliga rättigheter och dess internationella partnerorganisationer. Förslaget är att i samarbetsrådet inkludera kristna och muslimska och andra religioners/livsåskådningars ekumeniska organ såsom Sveriges kristna råd, Kyrkornas världsråd, kvinnorörelsen, fredsrorelsen, journalister och politiker som vill mänskliga rättigheter, miljörorelsen, internationella fackföreningsrörelsen, teater- och andra kulturarbetare, med flera;

att samarbetsrådet strukturerat och regelbundet rådgör och samlar organisationerna för ett gemensamt nationellt och globalt tryck på politiker och maktstrukturer. Det ska förena sig med utsattas röster och kräva att fred i bred bemärkelse, inkluderande verklig demokrati och mänskliga rättigheter, skall gälla med respekt för alla, överallt, alltid;

att samarbetsrådet med samlat tryck ska utkräva ansvar varhelst och närhelst människors grundläggande värdighet, fri- och rättigheter kränks. Samarbetsrådet bör också vara en kraft till försvar för ekosystemen, för djur och natur, för deras egen skull och för samtida och framtida generationers skull.

/Joakim Davidsson, Eskilstuna

**bilaga*

Definition av fred i bred bemärkelse, "den stora freden", ur boken Fred är vägen till Fred (KG Hammar m.fl., 2013), sidan 36, från en samtida röst från Palestina, Jean Zaru, kvinna, kyrkoledare: "Fred är ett tillstånd av respekt, samarbete och välfärd. Fred är närvaron av social rättvisa. Fred är frånvaron av krig, fattigdom, hunger och förtryck. Fred är att ha tillräckligt att äta. Fred är frihet från sjukdom. Det är arbete och hälsa. Fred är framtidshopp... att kunna samlas utan rädsla... att kunna publicera sig och säga sanningen även till makten. Fred är Salam ... Shalom... välfärd, jämlikhet och respekt för mänskliga rättigheter. Fred är när alla känner sig hemma och accepterade utan barriärer av ålder, klass, kön, ras, religion eller nationalitet. Fred är dynamisk och positiv handling. Fred är när vi bryter ner osynliga murar mellan människor, nationer, religioner och raser. Fred är den sköra harmoni som bär på erfarenheter av kamp, uthållighet i lidandet och kärlekens styrka. Frågan om ickevåld får sin tolkning i den stora fredens sammanhang. Icke-våld handlar därför inte endast om att avstå från att bruka yttre fysiskt våld – stort nog! – utan om en helgjuten livshållning med fokus på öppna relationer, som inte bara avstår från att utnyttja och förtrycka utan är frigörande och kreativa relationer med allt och alla."

STYRELSENS YTTRANDE

Amnestys/svenska Amnestys arbete till dags dato

Amnesty samarbetar idag med andra organisationer i mycket högre grad än tidigare. När vi väljer om vi ska gå in i ett samarbete eller inte så utgår vi alltid ifrån hur vi bäst uppnår förändring i olika frågor. I svenska sektionen samarbetar vi både på lokal och nationell nivå. På lokal nivå sker samarbete kring olika aktiviteter. På nationell nivå samarbetar vi främst kring prioriterade människorättsfrågor (bland annat flykting/migration, ekonomiska aktörer och mänskliga rättigheter, sexuella och reproduktiva rättigheter och svensk vapenexport) men vi deltar också i mer öppna nätverk och för dialog med andra organisationer i Sverige såsom Human Rights Watch och Civil Rights Defenders.

Globalt finns det också samarbeten som inkluderar många organisationer där kanske det största är World Social Forum som samlar organisationer från hela världen. Där har Amnesty deltagit ibland. Varje Amnestysektion rapporterar också till internationella sekretariatet i London varje år om sina samarbeten med andra organisationer och med rättighetsbärare.

Forum Syd är i sig ett samarbete, det är en paraplyorganisation för biståndsorganisationer. Även Sidas ramorganisationer, det vill säga de som har ett direkt finansiellt stöd från Sida, samarbetar med varandra. I dessa samarbeten deltar inte Amnesty, eftersom vi varken är en biståndsorganisation eller en av Sidas ramorganisationer.

Däremot samarbetar vi direkt med några av Sidas ramorganisationer där vi ser att samarbetet kan leda till större förändring i våra frågor, bland annat med Forum Syd, PMU, Union to Union, Afrikagrupperna, Diakonia, Naturskyddsföreningen, Rädda Barnen, Svenska kyrkan, RFSU, Världsnaturfonden (WWF), Kvinna till Kvinna och Röda Korset. Dessa samarbeten gäller frågor som Världsbanken och bankernas investeringar, konfliktmineraler, sexuella och reproduktiva rättigheter, vapenhandel och flyktingfrågor.

Amnestys planer framöver

Vi kommer fortsätta att samarbeta med andra organisationer i Sverige, både ramorganisationer och andra. Amnesty har precis tagit fram strategiska mål för 2016-2019. Vi väljer våra samarbeten utifrån hur vi kan skapa förändring för mänskliga rättigheter och uppnå målen. Utifrån vilken förändring det är vi vill vi uppnå och hur vi gör det på bästa sätt väljer vi med vilka organisationer vi ska samarbeta.

Konsekvensanalys

Sidas ramorganisationer är 19 stycken och tillsammans med deras internationella partners är det en stor grupp. Alla organisationer har sina mål, sitt fokus, sin syn på hur förändring skapas, sina arbetssätt och sina verksamhetsplaner. Därför är det inte lätt att få till ett fruktbart samarbete med så många organisationer involverade. Att hitta den gemensamma nämnaren kan ta tid om det ens är möjligt. Det är inte heller säkert att organisationerna ser det som prioriterat att samarbeta med just Amnesty.

Det här innebär att det skulle krävas stora resurser om motionen bifalls. Det är utmanande att arrangera ett strukturerat samarbete med så många organisationer och det är inte säkert att det faktiskt skulle gynna vårt arbete för de mänskliga rättigheterna.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Att samarbeta med andra för att försvara de mänskliga rättigheterna är en viktig aspekt av vårt arbete. För att uppnå största möjliga nytta för mänskliga rättigheter ser vi det som centralt att vi väljer våra aktiviteter och samarbeten med omsorg, från fall till fall.

3.7 MOTION: OM ATT AKTIVT ARBETA MOT VISSA FORMER AV AVRÄTTNINGSMETODER VID DÖDSSTRAFF

Bakgrund

Att dödsstraffet i sig är förkastligt och något som Amnesty aktivt arbetar för att avskaffa i de länder där det används är på något sätt självklart. Jag skulle med denna motion vilja lyfta denna fråga vidare och flytta fokus från att avskaffa dödsstraffet till att ändra och påverka de metoder som används. Med någorlunda jämna mellanrum möts vi tyvärr i medierna av rapporter om människor som har avrättats på de mest bestialiska sätt, och som i alla fall i mitt hjärta hugger till något fruktansvärt när jag tänker på dessa människors öde. De avrättningsmetoder jag skulle vilja att Amnesty tar krafttag mot är:

1. stening
2. nedkastning från höga byggnader
3. halshuggning

Jag skulle påstå att dessa metoder är extremt förnedrande, brutala och smärtsamma för den dömda.

Jag föreslår årsmötet besluta

att identifiera de länder som använder sig av stening, nedkastning och halshuggning;

att i dessa länder identifiera vilka makthavare och beslutsfattare som har den juridiska makten;

att den svenska sektionen arbetar fram metoder för att påverka dessa individer och länder till att upphöra med dessa avrättningsmetoder.

/Markus Åberg, studerandemedlem från Lagan

STYRELSENS YTTRANDE

Amnestys/svenska Amnestys arbete till dags dato

Amnesty International har arbetat mot dödsstraffet sedan 1977. Den svenska sektionen var en av de drivande för att Amnesty skulle börja arbeta med frågan. Amnesty tar alltid ställning mot dödsstraffet i alla former, utan undantag, oavsett brott, förövare eller metod som används vid avrättningen.

En del av Amnestys arbete är att kartlägga användningen av dödsstraffet i världen och vi har redan idag gedigen information om exempelvis omfattning och vilka avrättningsmetoder som används. Amnesty har även väl utarbetade metoder för att arbeta mot dödsstraffet.

Amnestys planer framöver

Dödsstraffet är en stående del av Amnesty Internationals arbete. Amnesty kommer även framöver att kartlägga användningen av dödsstraffet i världen och att arbeta mot dödsstraff i alla former.

Konsekvensanalys

Amnesty har i flera fall uttalat att exempelvis stening är en särskilt grym avrättningsmetod. Samtidigt poängterar Amnesty att dödsstraff alltid innebär grym, omänsklig och förnedrande behandling och har kallat dödsstraffet den yttersta formen av tortyr. Att uttrycka oss på ett sätt som kan tolkas som att vi anser att vissa avrättningsmetoder är "bättre" eller lindrigare än andra skulle strida mot Amnestys ställningstagande gällande dödsstraffet.

Styrelsens ytterligare kommentarer

Styrelsen har inga ytterligare kommentarer.

3.8 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN GÄLLANDE MEDLEMSAVGIFTENS STORLEK 2017

Medlemsavgifterna i svenska Amnesty har sedan 1998 varit 240 kr/år för helbetalande och 160 kr/år för delbetalande. Sedan 2001 har sektionen medvetet satsat på att få så många medlemmar som möjligt över till autogiro. Idag rör det sig om 88 procent. De flesta medlemmarna bidrar idag med en gåva utöver avgiften (73 procent). Den delbetalande avgiften omfattar efter beslut på årsmötet 2005 personer under 20 år och är ett alternativ för unga som inte har möjlighet att betala via autogiro.

Styrelsen anser att det är bra att det är en låg tröskel att bli medlem i Amnesty och föreslår därför ingen höjning av medlemsavgiften. Styrelsen vill också undvika den stora omställningskostnad en höjning skulle medföra och den risk för avhopp det skulle kunna innebära i och med att medlemmar som betalar sin avgift med autogiro måste förnya den hanteringen om avgiftens storlek ändras.

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att den helbetalande medlemsavgiften hålls oförändrad till 240 kronor per år för 2017,

att den delbetalande medlemsavgiften hålls oförändrad till 160 kronor per år för 2017 och omfattar personer under 20 år.

3.9 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN GÄLLANDE STADGEÄNDRING OM ATT LEDAMÖTER I SEKTIONSSTYRELSEN MÅSTE VARA MEDLEMMAR I AMNESTY

I sektionens stadgar är det i paragraf 6.4, som handlar om organisationen och anslutna grupper, definierat att medlem i grupp ska vara medlem i svenska sektionen av Amnesty International. I sektionens stadgar paragraf 10.3 är det även definierat att personalrepresentanten och dess ersättare ska vara medlem i Amnesty International. Ingenstans i stadgarna är det däremot definierat att förtroendevalda i ett organ som väljs av årsmötet ska vara medlemmar i svenska sektionen av Amnesty International.

Styrelsen föreslår därför att det regleras i stadgarna att även förtroendevalda inom organisationen ska vara medlemmar i svenska sektionen.

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att ändra paragraf 7.7 av sektionens stadgar så att den får följande lydelse (ny text fetmarkerad):

“Förtroendevalda i ett organ som väljs av årsmötet (sektionens styrelse, granskningskommittén och valberedningen) **ska vara medlemmar i svenska sektionen av Amnesty International. Förtroendevalda** får maximalt tjänstgöra i en sammanhängande period av sex år. Därefter måste ett uppehåll göras på minst två år för att kunna omväljas till samma organ. Vid val av ordförande och kassör gäller dock en sammanhängande mandatperiod i styrelsen om totalt åtta år, varav maximalt sex år som ordförande eller kassör.”

3.10 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN GÄLLANDE STADGEÄNDRING OM ANTAL ÅRSMÖTESORDFÖRANDE

I sektionens stadgar står det under paragraf 7.5 att årsmötet ska välja två ordförande. Båda dessa ordförande har lika stort ansvar för att leda årsmötet, även om de inbördes fördelar ansvaret. Att vara årsmötesordförande under de premisserna är ett ansvarsfullt uppdrag som kräver erfarenhet av liknande uppdrag. Det innebär att det för närvarande inte finns så många personer inom sektionen som går att föreslå till uppdraget.

För att förändra detta och göra uppdraget som årsmötesordförande tillgängligt för fler medlemmar föreslår styrelsen att det ska vara möjligt att föreslå fler än två ordförande till årsmötet. Då skulle ansvaret kunna fördelas så att den årsmötesordförande som har tidigare erfarenhet av uppdraget stöttar de andra om/när behov uppstår. De skulle skapa en ökad kontinuitet, ge oss möjlighet att öka mångfalden och underlätta framtida rekryteringen av årsmötesordförande till Amnestys årsmöten.

Styrelsen bedömer att en sådan förändring skulle kunna genomföras redan nu då den inte bör påverkas av de eventuella förändringar som översynen om förstärkning av den svenska sektionens medlemsdemokrati kan leda fram till.

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att ändra paragraf 7.5 av sektionens stadgar så att den får följande lydelse (ny text fetmarkerad):
"Förslag till årsmötets dagordning upprättas av styrelsen. Följande ärenden ska alltid finnas upptagna:

- upprättande av röstlängd
- fråga om årsmötet utlysts i stadgeenlig ordning
- val av funktionärer:
- a) **minst** två ordförande
[paragrafen försätter...]"

SENT INKOMMEN MOTION

Då motionen inkom efter motionsstoppet har styrelsen inte haft möjlighet att skriva ett yttrande. Det är årsmötet som bestämmer om motionen ska behandlas på årsmötet.

MOTION: OM ATT ARBETA MED ARGENTINA

I denna motion vill vi ta upp Amnestys arbete kring mänskliga rättigheter och försvinnanden i Argentina och uppmärksamma vad som händer i landet nu. Det är 40 år sedan det var statskupp i Argentina. Militärdiktaturen varade 1976-1983 och det blev demokrati 1983, men nu lever folk återigen i rädsla och är oroliga på grund av den nya regeringen som Macri leder och som bland annat vill släppa militärer som begick brott mot mänskliga rättigheter i Argentina under 1970-talet. Mer information kommer ni att få under årsmötet, det vill säga på lördagen då vi ska ha ett informationsbord där och visa film och berätta om situationen i landet Argentina.

Information om Amnestys arbete i Argentina och vårt fall

Min familj har länge varit aktiv i Amnestys grupp 24 i Växjö. Min pappa, mina syskon och jag har föreläst om vårt Amnestyfall och berättat i skolor om vår mammas försvinnande under diktaturen i Argentina 1977-1983. Det var då 30 000 människor försvann. Många torterades och fängslades (som min pappa) eller adopterades bort till militärbarnhem (som mina syskon och jag). Idag har 110 barn

lyckats återförenas med sina anhöriga med hjälp av "Abuelas de la Plaza de Mayo" och "Madres de la Plaza de Mayo". Sammanlagt var det 500 barn som placerades på barnhem med falsk identitet. Det skedde övergrepp och misshandel på det barnhem vi bodde på och vi levde i lögn och utsattes för hjärntvätt.

År 1983 blev det demokrati i Argentina och vi syskon återförenades med min pappa Julio som hade suttit fängslad i många år på grund av att han var fackligt engagerad i ett metallarbetar förbund som jobbade för demokrati i landet. Tack vare Amnesty och andra hjälporganisationer återförenades vi alltså till slut med vår pappa i Sverige 1983. Min mamma Vincenta blev tagen av militärer redan när jag var 3 år och mina syskon Maria och Carlos var då 4 och 5 år. Idag håller vi med hjälp av advokater på att ställa de militärer som drev barnhemmet inför rätta och undersöker fallet om vår mammas försvinnande.

Vårt fall är ännu inte uppkärvat och det som nu komplicerar det fortsatta arbetet med fallet är den oro som råder i landet i och med den nya regeringens tillträde. Den nya regeringen vill släppa de militärer som har suttit fängslade anklagade för brott mot de mänskliga rättigheterna sedan diktaturen fria. "Madres de la Plaza de Mayo" har blivit hotade och ser med djup oro på de stora förändringar som väntar. Våra advokater lever under ständigt hot och i rädsla för vad som ska hända.

Ett annat problem är medias roll i detta med inskränkt pressfrihet, det vill säga den nya regeringen som inte vill tillåta medborgarna att fritt uttrycka sina åsikter eller protestera och demonstrera. De vill skapa censur och det finns en rädsla för att en ny militärregim ska ta makten i landet. Vi har varit i kontakt med Amnesty i Argentina och fått en blixaktion från dem här: Milagro Sala.

Det vore bra om Amnestysektionen kunde bevaka situationen i Argentina och lobba med myndigheter och advokater samt undersöka möjligheten att föra en kampanj/göra en namninsamling för att vädja till regeringen att inte bryta mot de mänskliga rättigheterna. Vi vore tacksamma om ni ville stödja vårt arbete.

Vi föreslår årsmötet besluta

att ordna en Landskampanj 2017-2019 för att bevaka mänskliga rättigheter i Argentina;

att utreda vilka kränkningar och hot som människor som kämpar för mänskliga rättigheter i Argentina utsätts för på grund av sina åsikter;

att Amnestysektionen utser en landsgrupp för Argentina och arbetar med rapporteringar, mediabevakning/blixaktioner/lobby mot ambassadörer och myndigheter i Argentina;

att Amnesty i Sverige har samarbete med andra grupper och samarbetar med Amnesty i Argentina och andra organisationer som jobbar med mänskliga rättigheter;

att det vid nästa årsmöte 2017 görs en rapportering om vad som händer i Argentina eller bjuder in någon som gästföreläser tex en representant och advokat som kan rapportera om situationen i landet.

/Amnesty grupp24 i Växjö